

"Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en dezen staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet".

Galaten 5:17

In bovenstaande woorden is sprake van Vlees en Geest. Tussen vlees en Geest woedt een hevige strijd. Vanwege die strijd treden er "verlamingsverschijnselen" op. Met Gods hulp wil ik proberen iets te zeggen over deze zaken.

Wat is "vlees"? Als je in je lichaam knijpt, voel je vlees. Dat vlees is kwetsbaar. Zo is de hele mens een kwetsbaar wezen. Soms kom je de uitdrukking tegen: "Ik ben niet van ijzer", of: "Ik ben ook maar een mens". Je kunt dus spreken van de mens als "vlees"... zwak, ver-gankelijk. Naar Bijbels spraakgebruik zou je op verschillende manieren over "vlees" kunnen spreken, maar daar gaan we nu niet dieper op in. We bepalen ons nu tot de betekenis van "vlees", zoals het bij Paulus voorkomt als aanduiding van de zondige, verloren mens. De mens naar ziel en lichaam, van top tot teen, van binnen en van buiten.

God schiep ons in de innigste relatie tot Hem. Dát was leven..levensgemeenschap. Hij de Bron.. wij de vaten. Geen "vaten" in de zin van dood materiaal! maar levende vaten, gevuld door de Bron. Die levensgemeenschap werd door ons gebroken. Wij wilden zelf de bron zijn. Wij wilden zelf uitmaken wat goed en kwaad is. Kortom: Wij wilden als God zijn. Door deze leven-vernietigende daad zijn wij aan ons zelf vervallen..zijn we aan de zonde vervallen..zijn we zonde..zijn we door Satan vervuld. Wij zijn gebroken bakken, die geen levenswater houden. Zo is de navelstreng van het leven door ons doorgesneden.

Zo zijn wij "vlees" geworden..zonde..verderf.. verloren. Dit geldt voor alle mensen. Wij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods! Vlees is vijandschap tegen God. In het vlees woont geen goed. Vlees is de farizeër en de tollenaar..de beschaafde meneer en de a-sociale bandiet..de vrome en de goddeloze mens. Hoe we ons oock voordoen: Vlees.

Het kenmerkende van alle vlees is, dat het het leven in eigen hand neemt. Het wil niet buigen onder Gods recht. Het wil niet buigen onder Gods genade..niet geloven in Jezus Christus. Vlees en vleeselijk is: De zich voortzettende opstand tegen God en Zijn Gezalfde.

Het is het miskennen van Zijn liefde...het eigenwijze ter hand nemen van Gods goede geboden: Ik zal het zelf wel doen.

Ik kan nog niet een duizendste deel beschrijven van wat "vlees" is. Eén weet, tot in de diepste diepte, wat "vlees" is. Jezus Christus, de in het vlees gekomene! Hij, die geen zonde gekend noch gedaan had, is tot zonde voor ons gemaakt.

Hebben wij dan geen goeie dingen? Wij hebben niet anders dan onszelf..de dood. Niemand is goed. God alleen is Goed!

De Heilige Wet van God maakt dit alles openbaar. Dat blijkt uit de manier waarop we met die Wet omgaan. We hanteren die Wet als middel van bestaan en zoeken een gerechtigheid op te richten door de werken der Wet. Wij willen niet ONTVANGEN! Wij willen DOEN! Die wet is heilig en goed, maar ze helpt ons van onze krankzinnigheid niet af. Daarom zijn allen, die onder de Wet zijn, onder de vloek.

Maar hetgeen de Wet onmogelijk was, heeft God gedaan, zendende Zijn Zoon, in gelijkheid van het zondige vlees.

Pinksterfeest. Heilige Geest van Vader en Zoon uitgegaan. Geest van Christus. Dood en zonde zijn verslagen op hun eigen terrein. God zond Zijn Zoon in deze wereld, in ons vlees.

O, vlees wil geen vlees zijn. Het vlees wil niet

ontvangen, niet afhangen van Gods genade en barmhartigheid. Het wil niet "gezaligd" en "geholpen" zijn. Wij zouden onze oerzonde kunnen samenvatten in de woorden van Jezus: Die Geest gekomen zijnde zal de wereld overtuigen van zonde..omdat zij in Mij niet geloven.

"Vlees", "zonde", "hovaardij", is een vreselijk monster. Daarbij giet de boze draak het gebroken vat ook nog eens vol met drek.

Waarlijk, die in het vlees zijn kunnen Gode niet behagen.

Pinksterfeest. Heilige Geest. Geest van Christus. Geest van de beginne. Levendmaker. Deze Geest neemt het uit Christus en verkondigt het aan ons. Het is de Geest in betoning van kracht. Hij is gekomen om de strijd aan te binden tegen de macht van het vlees..tegen de zelfhandhaving en de vergoddelijking van het vlees. Hij wil en zal een bruid werven voor het Lam. Hij zorgt voor een vrouw voor de meerdere Izak.

Hij treedt op in alle wijsheid als de Geest der aanneming tot kinderen. Hij is de Geest van Geloof, Hoop en Liefde. Hij is de Geest van het lokken en voeren in de woestijn..naar Kanaän! Deze Geest ontdekt onze onvruchtbare schoot.. onze kinderloosheid.

De Geest is het die levend maakt. De letter doodt de hovaardige mens.

Deze Geest bevindt zich in de frontlijn. Hij bindt de strijd aan tegen die allergevaarlijkste heer "vlees". Tegen de listige wapens en aanslagen van het vlees, stelt Hij het machtige wapen van het Woord dat vleesgeworden is. Met dat wapen raakt Hij het centrale zenuwgestel van het vlees. Zo maakt Hij van dat lelijke manwijf een Ruth. Hij scheidt de vrucht der lippen: Ik ben Ruth, Uw dienstmaagd; breid dan Uw vleugel uit over Uw dienstmaagd, want Gij zijt de Losser.

God heeft besloten en gezegd: Er komen dagen dat gij Mij noemen zult: Mijn Man.

Gezegende Geest! Hij neemt maar uit Christus en deelt mee. Hij doopt maar in Christus dood. Hij

wint de strijd! Hij richt de merktekenen van Christus op. Hij overwint zó radicaal, dat er een definitief einde komt aan de macht van het vlees. Omdat in Christus het vlees de dood is ingegaan, blijft Hij ons dopen in die dood tot de dood van het vlees er op volgt. Met het broze lijf, dat in het stof verzinkt, komt er een einde aan de gezindheid van het vlees. Dan zal God ALLES zijn en het Lam zal ons leiden aan fontein van levend water. De nacht, de schaduw van de dag, wordt eeuwig weggedaan. God triomfeert door het Lam, in de gemeenschap van de Geest! God noemt het licht dag. Hij maakt de achtste dag tot eerste en eeuwige dag. Hallelujah!

De duisternis gaat voorbij, en het waarachtige licht schijnt nu.

Vlees en Geest. Heden staan ze nog tegenover elkaar. De Geest begeert een vrouw voor het Lam. Het vlees begeert "man" te zijn. 't Wil zelf doen en als God zijn. Het vlees begeert, tegen de Geest in, de emancipatie van vrouw tot man. Maar het Lam zal een bruid hebben! Hij is immers de Bruidegom?

De vrucht van het vlees is de dood, en de werken van het vlees zijn openbaar: Overspel, hoererij, onreinheid, ontucht, afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen en dergelijke.

Maar de vrucht van de Geest is: Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Vlees en Geest staan op zodanige wijze tegenover elkaar DAT GIJ NIET DOET, HETGEEN GIJ WIL-DET.

Merkwaardig! Wat wil ik eigenlijk? Wil ik het goede? en ligt het kwade mij bij? Of: Het goede te doen, dat vind ik niet?

Heb ik een hart van steen of een hart van vlees? Heb ik "ingestorte" hoedanigheden? Ben ik de oude mens of ben ik een nieuw mens? Of ben ik misschien Half om Half?

Luister eens, geliefde lezer..Schrijf ik nu "Geliefde lezer" omdat u zo'n uitzondering bent op de regel, of omdat u, naar ik hoop, een nieuwe schepping bent in Christus Jezus? Ik meen het laatste.

Wanneer we nu ons uitgangspunt in het vlees nemen, moeten we zeggen: Ik ben geheel oud en koud, nabij de verdwijning. Ik heb een hart van steen en ik ben een liefdeloos monster. Ik heb geen ingestorte goede hoedanigheden, want ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde.

Deze waarheid heeft vlees en bloed ons niet geopenbaard. Immers hebben we gehoord dat vlees en bloed wil triomferen en goddelijk zijn. Vlees en bloed wil bekeerd zijn met behoud van het leven.

Daarom: hebt ge niets dan vlees en bloed en kunt ge Gode niet behagen..God heeft het ons geopenbaard! U bent Vrouwe Kerk. Sara Rebecca, Maria.

Maar nu trekt de Geest van Christus ons aan, zodat wij in de Geest zijn. Ziet! daar hangt de mantel der gerechtigheid om ons heen..daar zijn de klederen des heils..daar is het nieuwe hart.. daar wappert de vlag op de toren: Ik ben gekruisigd, en mijn leven is met Christus verborgen bij God.

De spaanders vliegen in het rond. Daar staat de schyzofreen: Ik wil slorpen van dat rode daar! Geef mij de ruimte en laat me gaan. Ik wil niet wat God wil. Was niet Ezau Jakobs broeder? Maar de Heere heeft Jakob liefgehad. De Heere heeft Jezus liefgehad en Hem uit de doden opgewekt! Maar Hij haat de Ezau's hovaardij van Jakob. Jakob en Ezau, worstelend in de schoot van Rebecca! Ezau lijkt overwinnaar. Hij is de Man, de Heer. Maar Abel wordt een vrouw, en Jakob wordt een bruid.

Zij stamelen tegen de verdrukking in: Ik wil Uwe zijn. Gij zijt veel schoner dan de mensenkinderen. Genade is uitgestort in Uw lippen.

't Geloof waagt de sprong: Ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij. Zo zal dan

Ezau de dood vinden.

Het vlees wil alleenlijk kwaad. De Geest wil alleen het goede. Daar hinken we nu voort, met één gedachte: Onze wandel is in de hemelen. Vandaar verwachten we onze Zaligmaker. Onze hoop is op Hem, die hemel en aarde geschapen heeft.

Het vlees wil brullen, tieren en razen. 't Gooit met vuursprankels en verstrikt zich in eigen net. Maar de Geest der wijsheid is sterker, en leert ons, met eindeloos geduld, een nieuw gezang voor de Heere, een lied, voor de kinderen van Korach.

Ik...midden in de dood.

Ik...leef, en gij zult leven.

Ik...zal wandelen in het land der levenden voor het aangezicht van de Heere.

En wat ik in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, die mij heeft liefgehad, en zichzelf voor mij heeft overgegeven.

Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft, door onze Heere Jezus Christus! Hij zij geprezen tot in de eeuwen der eeuwigheid!

Mijn God, gewapend tot de tanden
voeren twee mannen sterke strijd:
één wil dat ik te rechter tijd
voor U in liefde zal ontbranden,
de ander wil Uw recht aanranden
en drijft mij tot opstandigheid.

De één, vol Geest en vol Genade,
daalde uit de hemel tot mij neer.
Wanneer ik Hem maar volg, o Heer',
acht ik alle andre dingen schade.
De ander, afgezant van 't kwade,
wil aardse lust en aardse eer.

Ik zoek de vrede en oorlog maak ik,
roep vrede, en pleeg snood verraad.
Het goede willen geeft geen baat.
Naar werken van de vrede haak ik,
maar 't goede dat ik wil verzaak ik
en doe het kwade dat ik haat.

Kom mijn gescheurde hart genezen,
o Heer', door Uw genade groot;
ik ben het zelf die weerstand bood.
Herstel de eenheid van mijn wezen
en laat U dienen en U vrezen
wie eens een slaaf was van de dood.

Racine.

"En ik zeg: Wandelt door de Geest en volbrengt
de begeerlijkheid des vleses niet".

(D.C.O.)

De Franse dichter en toneelschrijver **Jean Racine** spreekt in zijn *Cantique Spirituel* over 'deux hommes en moi'. De vertaling die **Jan Wit** van deze tekst maakte, kwam als gezang 88 in het *Liedboek* terecht: 'Mijn God, gewapend tot de tanden voeren twee mannen in mij strijd'.

